

آنچه ملی نیست

میثم دریوش*

این مقاله در شماره ۱۳۴۹ روزنامه فناوران اطلاعات به چاپ رسیده است

لابد در تعریف اینترنت این بند را به یاد دارید که می‌گوید:

درایترنست هیچ نظارت مرکزی چه بر امور فنی و چه بر سیاستهای دسترسی و استفاده وجود ندارد. هر شبکه تشکیل دهنده اینترنت، استانداردهای خود را تدوین می‌کند. تنها استثنا در این مورد دو فضای نام اصلی اینترنت، نشانی پروتکل اینترنت و سامانه نام دامنه است که توسط سازمانی به نام آیکان مدیریت می‌شوند. وظیفه پی‌بندي و استاندارد سازی پروتکلهای هسته ای اینترنت، IPv4 و IPv6 بر عهده گروه ویژه مهندسی اینترنت است که سازمانی بین‌المللی و غیرانتفاعی است و هر فردی می‌تواند در وظایفشان با آن مشارکت نماید...

زمانیکه اصطلاح "اینترنت ملی" در واپسین روزهای سال ۱۳۸۴ توسط مسئولین و متولیان امر ظهرور کرد و مجلس محترم شورای اسلامی نیز صراحتاً بودجه ۹۰۰ میلیارد تومانی آنرا از بودجه حذف و حتی بودجه ای برای امکان مطالعاتی آن در نظر نگرفتند پرسشهای بی‌شماری در ذهن فعالان فناوری اطلاعات نقش بست که "اینترنت ملی" چیست و چگونه می‌خواهد متولد شود. این دو کلمه به خودی خود در حیطه بین‌المللی نیز اصطلاح جدیدی محسوب می‌شد زیرا هم می‌دانند که اینترنت فرامرزی است و چهارچوبی ندارد بنابراین "اینترنت ملی" چه مفهومی می‌توانست داشته باشد؟ در اولین روزهای سال ۱۳۹۰ نیز خبری توسط رسانه‌ها منتشر شد مبنی بر "صندوق پست الکترونیکی پولی یا ملی" و البته این خود روندی است که در راه اندازی ناموفق پست الکترونیک ملی بر دامنه ir. تدوام یافته و می‌یابد و اینبار توسط شورای عالی اطلاع رسانی

به این می‌اندیشیم که متولیان فناوری اطلاعات و ارتباطات کشور کمی باید واقع بینانه تر به تعریف و همانند سازی اصطلاحات و لغات رایج در این حوزه بین‌المللی نگاه کنند تعریف اینترنت و یا پست الکترونیکی فراتر از مرزهای کشورهاست و فلسفه ارتباطات الکترونیک نیز از بین بردن مرزها است بکار بردن اصطلاح "ملی" نمی‌تواند کارآئی زیادی داشته باشد و این تنها می‌تواند برای سالیان و حتی ماههای کوتاهی دوام داشته باشد. اینکه امروز می‌شنویم که قرارست پست الکترونیک ملی داشته باشیم در حالیکه اگر نگوییم کودکان لاقل نوجوانان و جوانان ما سالهای از سرویس‌های gmail,yahoomail... بهره می‌برند و این سرویس‌ها بصورت رایگان با بهترین ابزار و امکانات و نیز ظرفیت در اختیار ایشان به سهولت

قرار می‌گیرد و حال باید ببینیم این "پست الکترونیک ملی" چگونه می‌خواهد در فضای رقابتی نابرابر متولد و پایدار باشد.

اما تنها یک توصیه بسیار کوچک به مسئولین محترم امر که لغت "ملی" را در کنار هر لغت دیگری بکار بردن از پایه و اساس اشتباه است ای کاش زمانیکه مبادرت به باب نمودن چنین اصطلاحاتی می‌شود از فرهنگستان زبان و ادب فارسی در خصوص صحت آن پرسش و استعلام شود و یا در کارگروههای تخصصی به این موضوع رسیدگی گردد تا خدا ناکرده شاهد بروز سوء تعبیرات زیادی که از این گونه اصطلاحات می‌شود نباشیم.

مدیر روابط عمومی و امور بین الملل

شرکت مشاور مدیریت و خدمات ماشینی تامین